

startet, fordi denne forskrækkelige idé om statslige id-kort jo nu bliver en generel debat i Norden i den kommende tid, desværre.

Så synes jeg, der var noget nærmest kaskask over ministerens svar på det spørgsmål om registrering. Ministeren siger: Ja, men hvis man kommer og meddeler, at der står noget i SIS-registret, som er forkert, så har man krav på at få det rettet. Jamen problemet er, at man kan slet ikke få at vide, hvad der står. Så for overhovedet at nå frem til det punkt, hvor ministeren siger, at man kan få det rettet, ja, så forudsætter det, at man kan få at vide, om man er registreret, og hvad der står. Og de mennesker, vi har fået henvendelser fra, som har spurgt, hvad der står om dem i systemet, kan altså ikke få det at vide.

Så det er meget mere basalt galt, end ministeren måske selv forestiller sig. Og det kan være, at ministeren slet ikke har fået indberetning om, hvor galt det står til. Det skal vi da så hjælpe ham med at skaffe et overblik over, og så håber vi da naturligvis, at han vil gribe til handling.

Jann Sjørnsen (KRF):

Jeg skal først beklage over for Tinget, at jeg ikke tidligere i debatten havde mulighed for at fremføre Kristeligt Folkepartis holdninger på området.

Men jeg vil dog godt sige i forhold til de fremsatte forslag til vedtagelse, at vi ikke kan støtte hverken det af Enhedslisten eller af Dansk Folkeparti fremsatte forslag til vedtagelse, men at vi derimod kan støtte det af SF fremsatte forslag til vedtagelse, som jo tager udgangspunkt i det faktum, om man kan lide det eller ej, at Schengensamarbejdet er under forberedelse, men at man også tilkendegiver nogle principper for, hvorunder vi gerne ser samarbejdets videre udformning. Så det forslag kan vi støtte.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Forslag til vedtagelse nr. V 51 af Keld Albrecht- sen (EL) forkastedes, idet 9 (DF og EL) stemte for, 86 (S, V, KF, CD, RV, KRF, FRI og Mogens Andreasen (UP)) imod; 8 (SF) stemte hverken for eller imod.

Forslag til vedtagelse nr. V 52 af Knud Erik Han- sen (SF) forkastedes, idet 10 (SF og KRF) stemte for, 90 (S, V, KF, DF, CD, RV, FRI og Mogens

Andreasen (UP)) imod; 3 (EL) stemte hverken for eller imod.

Forslag til vedtagelse nr. V 53 af Kristian Thule- sen Dahl (DF) forkastedes, idet 9 (DF, FRI og Mogens Andreasen (UP)) stemte for, 90 (S, V, KF, SF, CD, RV, EL og KRF) imod.

Hermed sluttede forespørgslen.

Den næste sag på dagsordenen var:

8) Første behandling af beslutningsforslag nr. B 79:

Forslag til folketingsbeslutning om nedlæg- gelse af nævn, der er overflødige.

Af Kim Behnke (FRI) m.fl.
(Fremsat 9/1 2001).

Forslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Justitsministeren (Frank Jensen):

Beslutningsforslaget fra Frihed 2000 går ud på at ophæve 19 navngivne råd og nævn, som efter forslagsstillernes opfattelse er overflødige.

Jeg vil gerne knytte nogle generelle kommentarer til beslutningsforslaget indledningsvis.

Efter min opfattelse synes beslutningsforsla- get at bygge på den misforståelse, at der rundt- omkring i den offentlige sektor sidder snesevis af nævnsmedlemmer med tilhørende sekretaria- ter, som venter på, at der skal dumpe en sag ind ad brevsprækken, mens de koster staten store udgifter til løn og administration.

Virkeligheden er anderledes. De nævn, der kun behandler få sager, træder som oftest kun sammen efter behov, og sekretariatsfunktionen løses normalt inden for eksisterende rammer i ministerier eller styrelser. Det er derfor ikke sandsynligt, at nedlæggelsen af de pågældende nævn vil medføre nævneværdige besparelser på statsbudgettet.

Dertil kommer, at en lang række nævn ikke er klagenævn, men nævn, der træffer forvaltnings- afgørelser i første instans, f.eks. om meddelelse af bevilling. Nedlægges disse nævn, ville deres opgaver i stedet skulle udføres et andet sted i det offentlige forvaltning og ikke af domstolene.

Endelig vil jeg fremhæve, at nævnene i en række tilfælde består af sagkyndige og i nogle tilfælde har en særlig uafhængig status. Der kan være mange grunde til, at man har valgt at lade administrationen af bestemte sager foregå i særlige nævn, og disse grunde har ikke nødvendigvis noget at gøre med sagsantallet.

Regeringen kan ikke umiddelbart støtte forslaget om at nedlægge de 19 nævn, som beslutningsforslaget vedrører. Til brug for det kommende udvalgsarbejde har jeg imidlertid bedt de ministerier, som de 19 nævn hører under, om en udtalelse vedrørende hvert enkelt nævn. Jeg kan dog allerede nu sige, at regeringen ikke er enig i tanken om at nedlægge råd og nævn alene på baggrund af deres sagsantal. En sådan grønt-høstermetode er efter vores opfattelse ikke velbegrunderet.

Afslutningsvis vil jeg lige korrigere en lille teknisk ting i beslutningsforslaget. Forslagsstillerne anfører, at man under arbejdet med forslaget er blevet opmærksom på otte nævn, som ikke er medtaget i den oversigt, Justitsministeriet tidligere har sendt til Retsudvalget. Oversigten foregiver imidlertid ikke at være udtømmende, og i øvrigt er fire af de otte nævn faktisk medtaget. Når de øvrige fire ikke er medtaget, skyldes det for de tres vedkommende, at de alene har rådgivende funktioner, og oversigten omfatter som anført kun administrative nævn med kompetence til at træffe afgørelser i enkelt-sager. Endelig er et enkelt af de otte nævn, Ankenævnet for Hulmursisolering, et privat klagenævn i stil med Forsikringsankenævnet og Rejseankenævnet, og dette nævn falder derfor helt uden for denne sammenhæng.

Som sagt har vi allerede bedt de 12 ministerier, som de foreslåede 19 nævn hører under, om at komme med udtalelser, og de vil forhåbentlig kunne indgå i et konstruktivt udvalgsarbejde over beslutningsforslaget.

Frederik Nørgaard (S):

Beslutningsforslaget bygger på den antagelse, at der rundtomkring i den offentlige sektor er nedsat massevis af overflødige råd og nævn, som kun sidder og venter på, at der skal dukke en sag op en gang imellem.

Som ministeren har været inde på, er virkeligheden dog noget anderledes. Nævn og råd, som kun har få sager, samles kun efter behov, og deres sekretariatsfunktion løses i stor udstrækning inden for eksisterende rammer. Endvidere træffer en lang række råd og nævn afgørelse i første

instans, og for manges vedkommende har de også en rådgivende funktion. Er nævnene først nedlagt, skal der andre steder i den offentlige forvaltning træffes de samme afgørelser og ikke, som forslagsstillerne foreslår, ved domstolene.

I Socialdemokratiet finder vi ikke, at der er meget gods i dette beslutningsforslag, og vi kan derfor ikke støtte det. Men vi finder det også naturligt, at der i forbindelse med udvalgsarbejdet, som ministeren har tilkendegivet, bliver indhentet udtalelser fra de pågældende ministerier om de i beslutningsforslaget berørte nævn.

Som sagt afviser vi forslaget. Vi tror ikke, at udvalgsarbejdet vil vise, at der er behov for at nedlægge en lang række råd og nævn, men om ikke andet vil det være en lejlighed til at få luget en række myter på området ud.

Knud Enggaard (V):

Det beslutningsforslag, som Frihed 2000 har fremsat om nedlæggelse af nævn, som skulle være overflødige, vil give os en god mulighed for at diskutere en række ting i forbindelse med det og få afklaret nogle ting. Justitsministeren har besvaret nogle spørgsmål, men jeg forudser, at udvalgsarbejdet vil kunne kaste lys over endnu flere.

I Venstre er vi tilhængere af regelforenklung, og derfor ser vi med sympati på alle bestræbelser, der kan føre til det mål. Men man skal have for øje, at det at ophæve et nævn jo i sig selv kræver en hel del papir og øger usikkerheden om retssystemet. Det er ikke nogen særlig let gang at ændre et antal love, hvor nævn og lignende er stadfæstet.

Det siges fra forslagsstillerens side, at hvis der kun er tale om nogle få sager, kan man gå til domstolene som en erstatning for en afgørelse i et nævn. Jeg tror, man må sige, at mange familier har det sådan med hensyn til at gå til domstolene, at det viger de lidt tilbage for, og det kan også være sådan, at det koster en hel del mere end at få en afgørelse i et nævn.

Jeg ved i hvert fald fra min egen folkelige baggrund, at hvis det siges om en familie, at de ligger i proces, er det ikke godt, og derfor tror jeg, at retssikkerheden egentlig er bedre tjent med, at man har nævn dér, hvor man har brug for dem. Jeg siger netop »dér, hvor man har brug for dem«, fordi jeg vil understrege, at hvis et nævn i en længere årrække faktisk ikke har været anvendt, er det da rigtigt, at man kigger på det.

Jeg noterer mig med interesse, at et enkelt nævn vedrørende udbyttedeling, som blev nedsat i 1957, ikke har holdt ét eneste møde siden da. Men jeg ved jo også, at netop dette politiske spørgsmål er kronjuvelen i Det Radikale Venstres politik eller i hvert fald var det i mange år, så der er en forklaring på alting.

I Venstre har vi et ønske om at fremme overskueligheden ved at indføre en såkaldt solnedgangsklausul, så man med jævne mellemrum får saneret hele loven, dvs. også ser på eventuelle overflødige nævn, og det kunne også være en udvej her.

Venstre agter at deltage positivt i udvalgsbehandlingen, også for at få afklaret de væsentlige omstændigheder, som endnu ikke er belyst i forslaget, f.eks. den økonomiske side. Justitsministeren var lidt inde på det, men vi må kunne finde ud af, hvad de faktiske udgifter er, og under alle omstændigheder er det en god ting, at der nu kastes lys over de mange nævn og udvalg og de større eller mindre behov for dem.

Jeg var glad for at høre fra justitsministerens side, at den omstændighed, at der sidder en landsdommer som formand for Ankenævnet vedrørende Hulrumsisolering, ikke er noget, som en minister har ansvar for, men er blevet gennemført på anden måde. Man kan godt diskutere, i hvilket omfang det virkelig er rimeligt, at det er en landsdommer, der varetager det hverv, og om en teknisk sagkyndig ikke havde været et bedre valg.

Helge Adam Møller (KF):

Frihed 2000 skal ikke have utak for dette beslutningsforslag, tværtimod.

Det Konservative Folkeparti ser med sympati på ideen i forslaget, og vi er selvfølgelig også enige i, at eventuelle overflødige nævn eller nævn, som tiden måtte være løbet fra, bør nedlægges. Vi er imidlertid også klar over, som justitsministeren også var inde på i sin tale, at nogle af de anførte nævn faktisk kan have og har en nyttig funktion, også her i år 2001, og i det omfang, det er tilfældet, skal disse nævn selvfølgelig bevares.

Vi ser derfor frem til udvalgsbehandlingen med kulegravning af hvert enkelt af nævnene og vil derefter tage endelig stilling til forslaget. Men selve ideen og behovet for at få sådan en kulegravning støtter vi varmt.

Anne Baastrup (SF):

Frihed 2000 er kommet med et rimeligt omfattende beslutningsforslag, som vi naturligvis vil se på med interesse i Retsudvalget.

Vi havde selvfølgelig hellere set, at de enkelte lovændringer, som måtte være nødvendige, var blevet lavet med udgangspunkt i den enkelte lov, så det udvalg, der havde kendskab til området, kunne forholde sig til spørgsmålet, frem for at det er Retsudvalget, der skal sidde med dette meget store område.

Da jeg læste beslutningsforslaget, kom jeg til at tænke på det første lovforslag, som Fremskridtspartiets daværende formand, Mogens Glistrup, fik vedtaget tilbage i begyndelsen af 1980, tror jeg det var. Sådan som jeg husker det, handlede det om ophævelse af plakat om forpligtelse til at stille heste til rådighed i forbindelse med krigsmæssige foranstaltninger eller noget i den stil, og jeg husker tydeligt den munterhed, der var i Folketinget på det tidspunkt. Men jeg betragter Frihed 2000's forslag som langt mere seriøst ment, for naturligvis skal vi have blikket rettet mod forskellige typer lovgivning, der måtte blive overflødig.

Derfor skal det ikke skorte på interesse fra SF's side, men jeg tror blot ikke, det bliver SF's stemmer, der kommer til at føre forslaget samlet igennem.

Svend Aage Fauverholdt (DF):

Da Dansk Folkepartis ordfører på dette beslutningsforslag, hr. Peter Skaarup, ikke kan være til stede, skal jeg på vegne af Dansk Folkeparti komme med partiets holdninger til forslaget.

Forslaget om at rense ud i forskellige lovforslag og ændre i relevante administrative forskrifter med henblik på at nedlægge overflødige råd og nævn kan Dansk Folkeparti i princippet tilslutte sig, for også vi mener, at overflødige råd og nævn ikke bør bevares. Dansk Folkeparti stiller sig dog skeptisk over for nedlæggelse af råd og nævn, som stadig er aktive med vigtige sager, idet der ved nedlæggelse bare skal oprettes andre råd og nævn til at tage sig af de opgaver, som ikke er overflødige. Desuden stiller Dansk Folkeparti sig skeptisk over for visse oplysninger i beslutningsforslaget, bl.a. at jordbrugskommissionerne skulle have haft nul sager de seneste 3 år.

Men signalet om at afskaffe overflødige nævn er Dansk Folkeparti enig i, og vi vil under udvalgsarbejdet stille os positive over for forslaget. Dog vil vi bede om, at en række oplysninger i

forslagets bemærkninger tjekkes eller efterprøves.

Sonja Albrink (CD):

Forslaget her er jo endnu et dereguleringsforslag fra Frihed 2000. Hvem husker ikke forslaget om afskaffelse af 100 love?

I CD er vi grundlæggende enige i, at også nævns funktioner bør evalueres med udgangspunkt i den tid, vi lever i. Men derfra og til at postulere, at det forhold, at et givet nævn kun har en meget begrænset sagsmængde, gør, at nævnet må nedlægges, mener vi er lidt for letkøbt.

For det første kan man ikke uden videre lægge til grund, at få sager sammenholdt med et givent nævns sammensætning og nævnets sekretariat er lig med ressourcspild. Som justitsministeren vistnok sagde, sidder nævnsmedlemmerne og sekretariatsmedarbejderne jo ikke og laver ingenting, mens de venter på, at sagerne skal dumpe ind. Rent faktisk har nævnene som oftest hjemsted i de respektive ministerier, og sekretariatsfunktionerne varetages af personer, som også har andre arbejdsområder. Derfor kan man altså ikke uden videre konkludere, at nævnene er en unødvendig belastning af systemet.

Noget andet er, at klageadgangen til nævn rent faktisk er betydelig mere smertefri for borgerne end adgangen til domstolene, som jo desværre er alt andet end omkostningsfri. Men det er jo det alternativ, som forslagsstillerne tilsyneladende foretrækker.

I øvrigt er jeg uenig i, når man i forslaget lidt sarkastisk omtaler Danmark som et klageland, hvor man mener, at der skal være mulighed for at påklage enhver afgørelse. I CD ser vi det faktisk som et sundhedstegn, at borgerne har mulighed for på en enkel og forholdsvis smertefri måde at få prøvet det konkrete i en given administrativ afgørelse. At der så selvfølgelig også er nogle enkelte, som kører det at klage ud på overdrevet, er en pris, som man efter vores opfattelse er nødt til at betale.

Vi vil ikke afvise, at nogle af de i forslaget opregnede nævn måske bør nedlægges. Men vi mener ikke, at de oplysninger og argumenter, som er fremført i beslutningsforslaget, er tilstrækkelige, og derfor vil vi meget gerne under udvalgsbehandlingen have yderligere uddybet, hvad der skal til, før man kan nå det, som Frihed 2000 ønsker.

Søren Søndergaard (EL):

Vi er enige i, at man selvfølgelig løbende skal se på, om udviklingen er løbet fra et nævn, og om opgaverne derfor for fordel kan løses på anden vis, eller, hvis der ikke længere er nogen opgaver at løse, om nævnet bør nedlægges.

Forslagsstillerne foreslår generelt, at nævnenes opgaver overføres til domstolene, men i nogle tilfælde vil det faktisk efter vores opfattelse være mere naturligt at overføre opgaverne til forvaltningen. Nogle af de ressourcer, der kan spares ved de nævn, der nedlægges, kan måske med fordel overføres til andre nævn, der er overbebyrdede og har urimeligt lange sagsbehandlingsstider, f.eks. Forbrugerklagenævnet.

Forslagsstillerne henviser i bemærkningerne til, at antallet af sager i de sociale nævn er udtryk for, at folk klager for en sikkerheds skyld. Det kunne jo også være, fordi forvaltningen i mange tilfælde ikke overholder loven og ikke behandler folk ordentligt. Den mulighed eksisterer også.

Som andre også har sagt, må der under udvalgsarbejdet ske en nærmere gennemgang af de enkelte nævn for at se, om det kan være fornuftigt at opretholde et nævn, også selv om det nævn sjældent anvendes.

I forbindelse med den gennemgang skal vi selvfølgelig også være opmærksomme på eventuelle fejl i opstillingen. F.eks. står der, at jordbrugskommissionerne ikke har haft ret mange sager i de sidste år. Er det helt rigtigt? Er det ikke sådan, at der faktisk er mange sager i jordbrugskommissionerne?

Noget helt andet er, at det vil være en god idé at kigge på en ændring af jordbrugskommissionerne. Det er jo dem, der bl.a. tager stilling til, om f.eks. en gruppe mennesker, der ønsker at købe et landbrug for at dyrke jorden økologisk, kan få lov til det.

Eftersom hver jordbrugskommission består af en jurist samt en repræsentant for de to store traditionelle landbrugsorganisationerne, så bliver der ofte og alt for ofte givet afslag til personer og selskaber, der ønsker at drive alternative produktionsformer, f.eks. økonomisk landbrug. Her mener vi bestemt, at det vil være bedre med et bredt sammensat organ og en klagemulighed. Men det er som sagt noget, vi kan kigge nærmere på i forbindelse med udvalgsarbejdet.

Jann Sjørnsen (KRF):

Frihed 2000's beslutningsforslag om nedlæggelse af nævn, der er overflødige, har i hvert fald

det positive sigte, at man dermed også får en vurdering af, om de mange nævn, der er nedsat med de beføjelser, de nu har, egentlig stadig væk gør fyldest, jf. det, der var baggrunden for at nedsætte dem i sin tid.

Her synes vi fra Kristeligt Folkepartis side, at det kan være udmærket i forbindelse med udvalgsbehandlingen at få en nærmere gennemgang af de enkelte nævns arbejdsopgaver, som de måtte se ud i dag, og også se på behovet for, at de fortsat varetages gennem det pågældende nævn, og i den sammenhæng om vi kan gøre det bedre, som også andre ordførere har været inde på, ved f.eks. at ændre på deres beføjelser, ændre på deres sammensætning osv.

På trods af det positive sigte fra Frihed 2000's side, og jeg synes, at det sådan set er positivt, at man en gang imellem sætter sig selv den opgave at vurdere det, vil jeg sige, at vi ikke er parate til fra Kristeligt Folkepartis side at støtte beslutningsforslaget, som det her foreligger, og det handler også om at nedlægge de mange nævn, som er opregnet i beslutningsforslaget, idet vi mener, at en hel del af dem trods alt stadig væk tjener det formål, der var, da de i sin tid blev nedsat.

Vi medvirker som sagt gerne til i forbindelse med udvalgsarbejdet at vurdere, om der skulle være nogle af de nævnte nævn, det var formålstjenlig at få nedlagt i stedet for at opretholde dem. Men jeg vil på forhånd sige, at det er ikke, fordi vi fra Kristeligt Folkeparti side lægger op til en stor massakre, hvis man kan kalde det sådan, på de nævn, som Frihed 2000 her har oplyst i sit forslag.

Første næstformand (Ole Løvig Simonsen):

Hr. Kim Behnke som ordfører for forslagsstillerne.

Kim Behnke (FRI):

Det her forslag har vi ikke fremsat med den forventning, at det skulle vedtages i den form, det har. Som stort set alle ordførere har været inde på, er forslaget mest velegnet som et grundlag for et efterfølgende udvalgsarbejde. Når vi har fremsat forslaget, så er det, fordi der i de pågældende systemer jo er en tendens til dyb konservatisme: Når man nu engang har oprettet noget, så er det nok meget godt.

Vi bad på et tidspunkt igennem Folketingets Retsudvalg justitsministeren om at lave en opgørelse over, hvor mange sager de forskellige nævn har haft de seneste 3 år. Når vi valgte de

seneste 3 år, så var det ud fra en ressourcebetragtning. Hvis vi havde bedt om at få tallet for de sidste 10 år, så var det måske et mere uddybende materiale i forhold til det, vi har til behandling i dag, men til gengæld havde det taget væsentlig længere tid for ministeriet at finde oplysningerne frem.

Som det fremgår af det bilag, der er optrykt i forslaget, så er det også sådan, at i hele 65 af de pågældende nævn har ministeren ikke haft mulighed for at indhente oplysningerne om, hvor mange eller måske hvor få sager der har været i de pågældende nævn.

Vi er af den opfattelse, at der er brug for nævn i det danske samfund. Vi er af den opfattelse, at borgernes retssikkerhed ofte bliver varetaget godt, ved at der eksisterer et nævn, hvor en sag kan blive forelagt. Vi kan jo se på antallet af de sager, der er i f.eks. Patientklagenævnet, at der er et meget stort behov og måske endda et større behov, end ressourcerne egentlig rækker til.

Derfor er det her heller ikke tænkt som et besparelsesforslag, og jeg synes godt om forslaget fra hr. Søren Søndergaard fra Enhedslisten om, at de ressourcer, der eventuelt kunne frigøres, blev tildelt de nævn, som har ganske mange sager. Lad mig i den forbindelse så nævne Patientklagenævnet. Hr. Søren Søndergaard nævnte selv Forbrugerklagenævnet.

Men tilbage står der jo et indtryk af, at der i hvert for en del af de her nævns vedkommende er ved at samle sig ganske meget støv. Når man på et tidspunkt i 1957 opretter Udbyttedelingsnævnet, så har der sikkert været, som hr. Knud Enggaard var inde på, en politisk situation og ligget en politisk overvejelse bag, men man har aldrig fundet anledning til at bruge nævnet, og så er spørgsmålet, om ikke tiden er moden til at erklære, at det nævn kan det danske samfund godt leve foruden.

Hidtil har det været sådan, at når jeg i sådan lidt mere løse sammenhænge har skullet underholde, så var det ikke med SF's eksempel med krigsmagtens heste, men så var det derimod sagen om Marshalludvalget, der jo også sad i ganske mange årtier, efter at dets opgaver var udtømte. Det var kun, fordi daværende folketingsmedlem Leif Glensgaard valgte at fremsætte forslag om at nedlægge det, at sagen blev sat på Folketingets dagsorden, og alle måtte trække på skuldrene og sige, at det også næsten var pinligt, at det udvalg havde siddet i så mange år uden længere at have haft nogen relevante sager.

Det ønsker vi ikke skal ske for de her nævn, og derfor ønsker vi at sætte nævnene på den politiske dagsorden.

Nogle gange nedsættes der fra politisk side også et nævn ud fra de allerbedste intentioner. Jeg er overbevist om, at da vi i 1995 vedtog en lov, som gjorde, at der skulle oprettes et olienævn, så gjorde Folketinget det ud fra en forventning om, at hvis der var nogle tvister derude mellem købere og sælgere af olie, så skulle de have et sted at henvende sig. Men i erkendelse af at der ikke har været nogen sager, har man end ikke haft brug for at nedsætte nævnet, så der er hverken formand eller medlemmer af nævnet, for der er ingen sager at tage stilling til.

Så er spørgsmålet: Skal vi bare have en lovparagraf stående om, at der eksisterer et olienævn, når den praktiske virkelighed viser sig at være en anden end den, der var folketingsmedlemmernes og regeringens forventning? Den praktiske virkelighed viser sig nemlig at være sådan, at når der er tvister mellem køber og sælger af olie, ja, så er der ingen af dem, der drømmer om at henvende sig til olienævnet, så klares de tvister helt andre steder.

Det er blevet nævnt af flere ordførere, at det vil være en god idé, at vi under udvalgsarbejdet får afdækket, hvordan økonomien er omkring de her ting. Og for at gentage mig selv: Dette er ikke et besparelsesforslag. Vi har ikke nogen forventning om, at der er millioner at hente, men vi har et ønske om at få ryddet op en gang imellem, få støvet hylderne af og få nogle af de organer, i dagens tilfælde er det nævn, kigget efter i sømmene for at se, om der er mulighed for at få ryddet lidt op.

Når Socialdemokratiets ordfører mener, at det vil være forkert at henvise folk til at få truffet beslutning andre steder, så er det efter vores opfattelse sådan, at det er blevet for nemt i Danmark, at man bare klager.

Og specielt det forhold, at Folketingets Ombudsmand kun kan behandle en sag, hvis alle andre klagemuligheder er afprøvet, gør jo, at vi kan se, når vi læser hans årsberetning og følger de sager, der kører dér, at der altså er nogle af de sager, der bliver indklaget til forskellige råd og nævn osv., som udelukkende bliver det af formalitetsgrunde, simpelt hen fordi man ellers ikke kan forelægge sagen for Folketingets Ombudsmand.

Så en mulighed, som ingen andre ordførere har nævnt, kan jo være, at de få sager, der måtte være inden for de her nævnte områder, kunne

man overlade til Folketingets Ombudsmand at træffe beslutning om, al den stund han under alle omstændigheder er øverste instans for at kunne se på administrative afgørelser.

Hr. Knud Enggaard gør så gældende, at hvis sagerne skal forelægges domstolene, så er der jo en økonomisk belastning for den enkelte, og det synes vi sådan set heller ikke er et minus, for det kan være med til at øge troværdigheden af de sager, der bliver forelagt, sådan at man ikke klager for at klage, men klager, fordi man virkelig mener, man har en sag, hvor man føler sig krænket.

Jeg mener: Når Jernbaneklagenævnet ikke de seneste 3 år har haft nogen sager, skulle der så ske noget ved, at Jernbaneklagenævnet bliver nedlagt, og at de tvister, der eventuelt i fremtiden måtte blive på området, så afgøres f.eks. ved domstolene eller ved voldgiftsretter?

Hele lovgivningsgrundlaget på jernbaneområdet er jo de seneste år blevet ændret. I dag har vi et system, hvor DSB er en operatør, der kører på nogle jernbaneskiner, som ejes af Banestyrelsen. Det vil sige, at den idé, der lå til grund, dengang man etablerede Jernbaneklagenævnet, ikke længere er den virkelighed, vi lever i.

Det undrede mig, at Partistøttenævnet heller aldrig har haft nogen sager. Det blev dog trods alt nedsat i 1995, men som en af dem, der har fulgt møderne i Folketingets Udvalg for Forretningsordenen, så er det jo typisk sådan, at de sager, hvor der har været tvivl omkring partistøttereglerne osv., bliver behandlet i Folketingets Udvalg for Forretningsordenen og ikke indklaget for Partistøttenævnet.

Hvorfor etablerede man nævnet? Ja, det var sikkert med de allerbedste intentioner i 1995, men den praktiske virkelighed har vist, at disse tvister, der måtte være, bliver afgjort andre steder.

Så er det også således, at den oplystning, vi har lavet her, er der to kilder til. Den primære kilde er bilag 140 fra Folketingets Retsudvalg, alm. del, og hvis jordbrugskommissionerne rent faktisk har haft sager de seneste 3 år, ja, så lader vi os gerne belære om det. Men oplysningen om, at de ikke har haft sager de 3 seneste år, er altså en oplysning, vi har fra justitsministerens bilag, så det er i givet fald dér, fejlen måtte være opstået.

Derudover har vi nydt glæde af den moderne teknologi, og én af de ting, man jo kan i vore dage, er at gå ind på den aldeles udmærkede portal, som Statens Information har, der hedder

Danmark.dk, og der kan man søge oplysninger om de mange forskellige nævn.

Der kan man også se, at der ganske rigtigt, som ministeren var inde på, eksisterer nævn, som er oprettet i brancheorganisationer osv., og de er ikke oprettet med en lovhemmel, så derfor kan vi selvfølgelig heller ikke nedlægge dem.

SF's ordfører spurgte om, hvorfor vi fra Frihed 2000 ikke bare har fremsat et forslag, hvor vi er gået ind og har bedt om at få det ophævet i de enkelte love. Det er simpelt hen for ikke at spille Folketingets tid eller vores egen tid, for hvis vi gjorde det, så ville lovforslaget være blevet meget, meget omfattende.

Det, vi gør ved at fremsætte et beslutningsforslag, er, at vi får muligheden for, at vi i Folketingets Retsudvalg kan gennemgå de enkelte sager. Og jeg glæder mig meget over, at justitsministeren har bedt de enkelte ressortministerier om at melde tilbage. Derefter kan vi gennem ændringsforslag få beslutningsforslaget bragt i en stand, så forhåbentlig et meget stort flertal i Folketinget vil kunne støtte det ved en anden behandling.

På nuværende tidspunkt skal jeg takke for en forholdsvis velvillig modtagelse.

Hermed sluttede forhandlingen, og forslaget overgik derefter til anden (sidste) behandling.

Afstemning

Første næstformand (Ole Løvig Simonsen):

Jeg foreslår, at forslaget til folketingsbeslutning henvises til Retsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den sidste sag på dagsordenen var:

9) Første behandling af beslutningsforslag nr. B 81:

Forslag til folketingsbeslutning om videregivelse af oplysninger om tidligere seksuelt misbrug af børn fra Det Centrale Kriminalregister til frivillige foreninger.

Af Brian Mikkelsen (KF) m.fl.
(Fremsat 12/1 2001).

Forslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Justitsministeren (Frank Jensen):

Der er næppe nogen her i salen, der kan være uenig i, at vi skal gøre vores yderste i bestræbelserne på at beskytte børn og unge mod voksnes seksuelle overgreb.

Som et af regeringens mange initiativer på dette område med dette formål tilkendegav jeg allerede sidste forår, at jeg i forbindelse med Justitsministeriets generelle revision af reglerne for Det Centrale Kriminalregister vil se på muligheden for at udvide adgangen til at videregive oplysninger om pædofile.

Justitsministeriet har sammen med Rigspolitietschefen arbejdet med denne revision i løbet af efteråret og vinteren. I sidste uge fremlagde jeg på den baggrund et udkast til en ny bekendtgørelse for Det Centrale Kriminalregister.

Udkastet indeholder i modsætning til tidligere gældende forskrifter bl.a. en særlig bestemmelse om videregivelse af oplysninger om pædofile. Den bestemmelse vil efter min opfattelse kunne medvirke til, at vi også på denne måde kan give den bedst tænkelige beskyttelse til vore børn og unge mod seksuelle overgreb.

I dag er det sådan, at Rigspolitietschefen kan videregive oplysninger om strafbare forhold til offentlige myndigheder om personer, der søger ansættelse som f.eks. skolelærer eller kommunal dagplejemor. En sådan offentlig straffeattest omfatter oplysninger om strafbare forhold i indtil 10 år efter løsladelse fra en eventuel frihedsstraf.

Til private institutioner eller foreninger kan Rigspolitietschefen videregive oplysninger om strafbare forhold i indtil 5 år efter løsladelse fra en eventuel frihedsstraf. Det kan ske ved, at institutionen eller foreningen eller den pågældende selv rekvirerer en såkaldt privat straffeattest. De nævnte offentlige og private straffeattester omfatter ikke kun pædofile forhold, men også andre overtrædelser af bl.a. straffeloven.

I det udkast, som Justitsministeriet nu har sendt i høring, lægger jeg op til en betydelig udvidelse af adgangen til at videregive oplysninger fra Kriminalregisteret, når det drejer sig om sager om seksuelt misbrug af børn.

Udkastet indebærer for det første, at det fremover vil være muligt at videregive oplysninger om afgørelser vedrørende seksuelt misbrug af børn lige så længe, som forholdet er registreret i politiets Kriminalregister. Jeg skal understrege, at de afgørelser, jeg her taler om, er afgørelser,